

Bijbelrooster – Lijdenstijd | 24-30 maart 2020

Het is volbracht!

Dinsdag 24 maart 2020 | Jezus gevangen

Wie zoekt gij? – Johannes 18: 4b

Lezen: Johannes 18: 1-11

In de hof van Gethsémané wordt deze vraag door de Heere Jezus gesteld. De vraag is gericht aan een bende krijgsknechten en dienaars van de overpriesters. Ze zijn vervuld met kwade gedachten. Hun bedoeling is Jezus van Nazareth gevangen te nemen, want het doodvonnis is over Hem uitgesproken. Hij moet aan het kruis gedood worden.

Deze vraag van de Heere Jezus is ontroerend. Met deze vraag stelt Hij Zich vrijwillig beschikbaar. De Heere is gewillig om Zich over te geven. Hij gaat vrijwillig de weg naar het kruis en de dood. De Vader heeft Hem gezonden om het werk van de verlossing te volbrengen. De Zoon is gewillig om de weg van de verlossing te banen. Door Hem wordt de toorn van God over de zonde gestild. De zonde wordt door Hem weggedragen. De duivel wordt door Hem verslagen. Hij is de Leeuw uit Juda's stam, Hij is ook het Lam Dat de zonder van de wereld wegneemt.

Deze vraag is vol ontferming. De bende zoekt Jezus van Nazareth. Jezus, de Zoon van God. De bende vergrijpt zich aan de Zoon van God. De bende grijpt naar God Zelf. Dat is natuurlijk onmogelijk. Ze zouden allen moeten vergaan. Toch vergaan ze niet. De Heere waakt nog over de levens van de soldaten en dienaars. Hij laat ze nog in het heden der genade. Hij waarschuwt nog. Ze vallen achterover. Ze ervaren Zijn macht.

Deze vraag van de Heere Jezus is ook heilrijk. Hij geeft Zich over opdat Zijn discipelen vrijuit zouden gaan, opdat Zijn gemeente zou behouden worden. Zo wijst deze vraag heen naar de heerlijk en de gewilligheid van een betalende Borg. Hebben we leren zien waarom de Borg deze weg moest gaan? Hebben we onze schuld leren kennen, en in die weg ook gekregen voor de noodzakelijkheid van het werk van deze Zaligmaker?

Woensdag 25 maart 2020 | Een waarschuwend voorbeeld

Petrus dan loochende het wederom. En terstond kraaide de haan. – Johannes 18: 27

Lezen: Johannes 18: 12-27

De Heere Jezus is door de bende gevangen genomen. De discipelen zijn allen gevlucht. De Heere wordt eerst naar het huis van Annas gebracht. Daarna wordt Jezus in het huis van Kajafas rechterlijk onderzocht. Het Sanhedrin ondervraagt Hem van Zijn discipelen en van Zijn leer.

Twee discipelen, Johannes en Petrus, zijn ook in het rechthuis. Dat is voor hen een gevaarlijke plaats. Hier maakt Petrus een grote fout. Hij verloochent zijn Meester.

Het is dwaas van Petrus om in het rechthuis te zijn. De Heere heeft gezegd: *'Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt'* (Markus 14: 38) Bovendien heeft Jezus nadrukkelijk gezegd: *'Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen'* (Johannes 13: 36). Het rechthuis is een plaats waarvoor de Heere heeft gewaarschuwd. Maar Petrus slaat deze waarschuwing in de wind. Hoe schuldig en dwaas is dat. Dan slaat satan zijn slag en Petrus verloochent tot driemaal toe zijn Meester.

Komen wij ook op de plaatsen van verzoeking? Op plaatsen waar we niet thuis horen? Dan krijg je daar de Heere tegen. Laat Petrus je tot een waarschuwing zijn!

Het rechthuis is echter ook de plaats van Jezus' onveranderlijke liefde tot Zijn volk. Petrus is schuldig, maar de Heere laat Zijn schuldig kind niet loos. De haan kraait. Dat is een waarschuwing. Maar er is meer. Lukas schrijft: *'Jezus Zich omkerende, zal Petrus aan'* (Lukas 22: 61). De Heere Jezus ziet Petrus aan. Een blik van liefde en zorg wordt op Petrus gericht. Ogen van ontferming en armen van liefde strekken zich naar een schuldige uit. Als dat gebeurt gaat Petrus naar buiten en *'weende bitterlijk'*. Kennen wij iets van het liefde-oog van de Zaligmaker? Weten we van de liefde die opgaat over onze zondige en schuldige bestaan?

Donderdag 26 maart 2020 | Gekozen voor...

Wilt gij dan, dat ik u de Koning der Joden loslate? – Johannes 18: 39^b

Lezen: Johannes 18: 28-40

De Grote Raad heeft Jezus ter dood veroordeeld. In de vroege vrijdagmorgen gaat de Joden naar de wereldlijke rechter. Pilatus moet het doodvonnis bekrachtigen en uitvoeren. Het is de Joden niet geoorloofd iemand te doden.

Pilatus is rechter. Hij stelt een onderzoek in naar de gronden voor het doodvonnis. Die gronden zijn er echter niet. Daarom verklaart Pilatus de Heere Jezus onschuldig. Maar de Joden willen niet wijken. Dan probeert Pilatus Jezus met list vrij te krijgen. Hij plaatst Jezus op tweetal met een moordenaar en terrorist: Barabbas. Het volk heeft nu de keuze. Pilatus vraagt of hij het volk een gunst kan doen door Jezus los te laten. Het volk kiest... Barabbas!

Het is een verschrikkelijke keuze. Een doodslager wordt gekozen boven de Vorst des Levens. De boodschap van Barabbas, moord en doodslag, is het volk liever dan de boodschap van het Evangelie. Moedwillig en vrijwillig kiest het volk voor de dood en de werken van de duisternis. Het is echter niet alleen de keuze van het joodse volk. Het is ook onze keuze van nature. Ook wij verkiezen de dood boven het leven. Hebben we het al gezien, dat we niet verloren gaan, maar verloren liggen?

De keuze van het volk voor Barabbas gaat niet buiten Gods raad om. God is niet de oorzaak van de zonde, maar Hij voert wel Zijn raadsplan uit. Het is geschied *'om een groot volk in het leven te behouden'* (Genesis 15: 20). Jezus laat Zich op tweetal zetten om een groot volk in het leven te behouden. Hoe groot en rijk schittert hier de gewilligheid van Hem. Hij staat in de plaats van moordenaars. Is het voor jou al een wonder, dat moordenaars nog behouden kunnen worden?

Vrijdag 27 maart 2020 | Jezus draagt de doornenkroon

Jezus dan kwam uit, dragende de doornenkroon. – Johannes 19: 5^a

Lezen: Johannes 19: 1-16

Pilatus is een Romeins rechter. De Romeinse rechtspraak heeft hoge idealen en is van zeer hoge kwaliteit. De Romeinen zien liever de wereld ineensstorten dan dat ze ook maar een handbreed zouden afwijken van recht en gerechtigheid.

Pilatus vindt geen schuld in de Heere Jezus. Hij moet vrijspreken. Daarbij stuit hij op de tegenstad van de Joden. Dan gaat Pilatus knoeien met het recht. Hij probeert Jezus tot een voorwerp van medelijden te maken. Jezus wordt gezeseld en mishandeld. Daarna mag het volk spreken. Pilatus hoopt op deze manier het medelijden van het volk op te wekken. Vandaar dat Jezus uit het rechthuis komt *'dragende een doornenkroon'*. Geduldig en gewillig draagt Jezus de doornenkroon. Daarin ligt voor ons een boodschap. De doornen zijn een boodschap van de vloek die op de aarde rust door de zonde. Door de zonde zijn er doornen op deze aarde (Genesis 3: 18). Van deze doornen is door de soldaten een kroon gemaakt, die op het hoofd van Jezus is gezet. Geduldig en gewillig draagt Hij de vloek die op deze aarde is gekomen. Hij draagt de vloek. Hij treedt in voor vloekwaardigen. Hij staat op de plaats van doemelingen. Hij is het Lam Dat de zonde op Zich neemt en wegdraagt. *'Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt'* (Johannes 1: 29).

Het volk wordt door deze aanblik niet verbroken. Pilatus zegt meewarig: *'Zie, de Mens'*. Het ongeloof ziet in deze Koning geen waarde. De gelovige echter ervaart de vloek over eigen leven. Wat is het dan een wonder dat de Zaligmaker de vloek wil dragen. Dan wordt deze Zaligmaker bewonderd en aanbeden: *'De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem'*. Hebben wij iets van dat geloof? In deze lijdende Borg ook het rustpunt en verlangen van ons hart?

Zaterdag 28 maart 2020 | Het is volbracht

Toen Jezus dan de edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht. En het hoofd buigende, gaf de geest. – Johannes 19: 30

Lezen: Johannes 19: 17-30

De Joden eisen de dood van de Heere Jezus en Pilatus is daarvoor bezweken (vers 16). De Heere Jezus wordt naar Golgotha gebracht. Op deze plaats zal Hij de kruisdood sterven. Het is een smadelijke, smartelijke en vervloekte dood. Het heilige Godslam moest deze weg gaan. De Heere Jezus is deze weg gewillig gegaan. Diep en onpeilbaar is het lijden geweest. Op Golgotha heeft Jezus Zichzelf vernietigd. Hij heeft de strijd gestreden. Na zes uren is Zijn arbeid volbracht. Hij roept het uit over Golgotha: *'Het is volbracht.'* Zijn leven is nog niet ten einde, maar Zijn werk is volbracht. Hij heeft de toorn van God gedragen. De toorn van God die, vanwege de zonde, brandt tegen het menselijke geslacht. Deze brandende toorn van God is op Golgotha in zijn volle omvang neergekomen op de Middelaar. Het zwaard van de wraak over de zonde is ontwaakt tegen de Herder. Het zwaard van Gods wrekende gerechtigheid is neergekomen op de Zoon van God. De Heere Jezus heeft deze toorn plaatsbekledend voor Zijn volk. Hebben wij reeds gezien dat de toorn Gods is ontwaakt over ons leven? Drukt de zonde, de schuld en de dood ons in het stof? Door de Vader is de Heere Jezus in de wereld gezonden. In de volheid des tijds is Hij verschenen. Op Golgotha heeft Hij de toorn van God gestild. Het werk waarvoor Hij kwam is volbracht. De heilsfontein is geopend. Het bloed der verzoening is gestort. De deugden van God zijn verheerlijkt en de weg tot de zaligheid is gebaad. Voor zondaren is er redding en zaligheid. Vijanden worden met God verzoend. Het is volbracht! Wat een heerlijk Evangelie wordt hier geboodschapt. Verlangt je schuldige ziel naar deze Zaligmaker?

Zondag 29 maart 2020 | Genade komt openbaar

En Nicodemus kwam ook (die des nachts tot Jezus eerst gekomen was), brengende een mengsel van mirre en aloë, omtrent honderd ponden gewicht. – Johannes 19: 39

Lezen: Johannes 19: 31-42

De wedergeboorte is een wonderlijk en heerlijk werk van God. Het is een werk dat de Heere voltrekt in het leven van Gods kinderen. De wedergeboorte is noodzakelijk. De Heere Jezus heeft daarvan tegen Nicodemus gezegd: *'Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien'* (Johannes 3: 3). Na Johannes 3 ontmoeten we Nicodemus opnieuw in Johannes 7. In Johannes 19 zien we Nicodemus aanwezig bij de begrafenis van het lichaam van de Heere Jezus. Wat een boodschap ligt er in de weg van deze man. De wedergeboorte heeft in stilte en eenzaamheid plaatsgevonden. Hij is stilgezet na het nachtelijke gesprek met de Heere. Door Woord en Geest is Nicodemus ontdekt aan zichzelf. Is dat bij jou al gebeurd? Is je zonde al tot schuld geworden? De vrucht van de wedergeboorte komt openbaar. Er komen in het leven van Nicodemus dat hij niet meer kan zwijgen (Johannes 7). Hij gaat spreken ten gunste van de Heere. Kennen wij tijden dat we niet meer zwijgen kunnen? De wedergeboorte drijft Nicodemus ook voort. Hij kan geen rust vinden in zijn godsdienst. Hij wordt uitgedreven naar de Heere Jezus. Op Gods tijd mag hij openbaar komen. Hij, bij een dode Jezus, ontvangt Nicodemus een Zaligmaker voor zijn ziel. Het ware geloof richt zich op Jezus. Wat is het wonderlijk dat Jezus Zich gaat wegschenken aan een verloren ziel. Ken jij die plaats waar de Heere Zich in jouw leven openbaarde?

Maandag 30 maart 2020 | Opzoekende liefde

Jezus zeide tot haar: Maria! Zij, zich omkerende, zeide tot Hem: Rabbouni, hetwelk is gezegd: Meester. – Johannes 20: 16

Lezen: Johannes 20: 1-18

Het werk der verlossing was het doel van Christus' komst naar deze aarde. Hij is gekomen te lijden en te sterven. De Kerk van God heeft een Zaligmaker nodig. Die betaalt aan het recht van God. De Heere Jezus heeft vóór Zijn sterven met de discipelen gesproken over Zijn gang naar Golgotha. De

discipelen hebben van deze boodschap niet veel begrepen. De woorden van de Heere hebben ze wel beluisterd, maar de zaken niet verstaan. Ze waren blind voor de noodzakelijkheid van de borgtocht van Christus. Hoe duidelijk blijkt deze blindheid op de morgen van de opstanding. Treurend zitten Gods kinderen bijeen. Het is hopeloos en uitzichtloos geworden. Zij hadden gehoopt en gedacht, maar het liep allemaal zo anders. Ook Maria Magdalena is haar hoop en geloof kwijt. Treurend staat ze op deze aarde. Het is hopeloos geworden. Is het bij ons al vastgelopen?

Wat een troostelijke les ligt er in deze wenende Maria. Het is in haar beleving verloren: alles is tevergeefs geweest. Maar Wie vergeet Zijn schapen niet? Wie is met ontferming bewogen over Zijn volk? De Heere kent het hart van Maria. Voor haar onverwacht, zoekt Hij haar op en noemt Hij haar naam. Hij spreekt haar aan. Heel persoonlijk en heel duidelijk gaat de Heere Zich hier openbaren. Het is een wonder van Zijn liefde en trouw over Zijn schapen. Is jouw naam al door deze Herder genoemd? Heeft Hij Zijn eigen werk bevestigd met Zijn genade?